

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R. P. Română

Anul XIX — Nr. 4232 Luni 6 mai 1963 4 pagini 25 bani

Lotul nostru olimpic a tras mult și bine la poartă: 6-2 (1-1) cu Universidad Santiago de Chile

Astorga și încă un apărător, căzut la pământ, se uită neputincioși la mingea ajunsă în plasă prin șutul expediat de... Nunweiler IV

Foto: V. Bageac

În cadrul pregătirilor pe care echipa noastră olimpică de fotbal le efectuează în vederea apropiatului meci preliminar cu selecționata Danemarcei, ieri, pe stadionul „23 August” am avut ca parteneră de joc, după Flamengo, o altă reprezentantă a fotbalului sud-american: Universidad Santiago de Chile. Pentru cei care n-au asistat la această partidă, poate că scorul de 6-2 cu care s-a încheiat întâlnirea, ridică un semn de întrebare în legătură cu valoarea oaspeților. Adevărul este însă că echipa noastră a reușit să câștige în fața unui

adversar de o valoare remarcabilă, care a demonstrat că fotbalul chilian nu s-a afirmat printr-o simplă întâmplare la recentele campionate mondiale, performanța sa — locul III — netrebând să fie pusă numai pe seama avantajului pe care îl au, în orice întrecere sportivă, gazdele.

Așadar, echipa noastră n-a avut de îndeplinit o simplă formalitate, ci a trebuit să rezolve, pe parcurs, o serie întreagă de probleme în condițiile unei replii serioase, care n-a înecat nici atunci când fotbalistii noștri începuseră

să se distanțeze la scor. În partida de ieri am putut urmări multe momente de fotbal bun, de o parte și de alta, finalul meciului prilejuindu-ne, ca și în jocul cu Flamengo, motive de satisfacție prin jocul spectaculos, rapid și eficient prestat de echipa noastră și mai ales de aripa Pircalab-Varga.

Lotul olimpic a evoluat destul de bine și o bună bucată din prima repriză. A avut inițiativa în joc, a trecut cu ușurință din apărare în atac, a realizat acțiuni ofensive periculoase la poarta lui Astorga. Se poate reproșa însă fotbalistilor noștri ușurința cu care au lăsat să le scape o serie de ocazii, în așa fel încât prima parte a partidei s-a terminat cu un scor de egalitate, cu totul în contradicție cu aspectul jocului, cu numeroasele faze de gol care puteau fi concretizate. Ne-am mulțumit cu un singur gol, cel marcat de Manolache în min. 26, la o centrare a lui Varga și am început să numărăm cornerile în favoarea noastră: 7-1 în prima repriză. Cu acest avantaj minim de 1-0 ne-am pomenit egalați cu un minut înainte de sfârșitul primei părți, la primul șut cu adevărat pe poartă al oaspeților:

JACK BERARIU
GH. NICOLAESCU

(Continuare în pag. 2-3)

VOLEIBALIȘTII RAPIDULUI PENTRU A CINCEA OARĂ CONSECUTIV CAMPIONI AI ȚĂRI

Ediția 1962/1963 a campionatului republican masculin de volei a luat sfârșit simbatic, prin disputarea celei de a doua manșe a întâlnirilor Rapid-Dinamo și Tractorul Brașov-Stința Cluj. Terminată cu victoria Rapidului (3-2: 2-15, 15-17, 15-10, 15-10, 15-11) și cu cea a Tractorului (3-1: 15-10, 9-15, 15-12, 15-11), meciurile acestea au fixat următorul clasament al turneului final:

1. Rapid București	6	6	0	13:3	12
2. Dinamo București	6	4	2	14:12	10
3. Tractorul Brașov	6	2	4	9:15	8
4. Stința Cluj	6	0	6	7:18	6

Rapid (antrenor: prof. Ștefan Roman) a încheiat neînvingătoare disputa, cucerind astfel pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană națională. Un succes frumos, rod al unei superiorități clare, al unui înalt spirit de luptă, al unei bune pregătiri, al formei sportive dovedite de rapidiști. Pentru toate acestea, Rapid a binemeritat ropotele de aplauze care i-au răspălit de fiecare dată eforturile și jocul valoros. E păcat însă că n-a știut să-și păstreze până la urmă unanimitatea ovațiilor, umbrindu-și meritele cu o gravă abatere de la sportivitate, dezaprobată de altfel prompt de publicul aflat simbatic în sala Floresca. Ne referim la faptul că giuleștenii au început partida și au continuat-o până la 2-8 din setul al doilea cu Nicolau, Drăgan, Plocon, Grigorevici și Mineev pe banca rezervelor. În felul acesta, ei au manifestat lipsă de respect față de solemnitatea momentului de încheiere a campionatului și au comis și un nepermis act de desconsiderare a adversarului și a spectatorilor. E drept că problema titlului era dinainte rezolvată, Rapidul

rămânând campioană chiar dacă pierde cu 0-3. Dar, dacă utilizarea de către Rapid și a rezervelor îl era îngăduită și chiar recomandabilă în seriile calificatorii, ea nu avea nici un sens împotriva celor mai puternici adversari, singurii în măsură să creeze campionilor condiții mai grele,

CONSTANTIN FAUR

(Continuare în pag. 2-3)

GRIVIȚA ROȘIE VA JUCA ÎN C. C. E. LA RUGBI

Ieri: meci noul în cea de a doua întâlnire

„Barajul” celor două echipe s-a încheiat cu victoria Griviței Roșii care — după partida desfășurată ieri pe stadionul „23 August” — păstrează avantajul punctului cucerit joi pe stadionul Progresul. Am consemnat alături de mil de spectatori acest merit succes al formației noastre campioane, dar — din păcate — după o partidă care s-a asemănat doar câteva minute cu primul joc din Steaua și Grivița Roșie. Rezultatul: 0-0 este echitabil, deși Steaua a încercat mai mult, a marcat superioritate la talonaj și a acționat mai clar în atac. Au fost, este drept, și faze frumoase dar dacă trecem peste ele o facem tocmai pentru că este vorba de cele mai bune formații de rugby din țara noastră și exigența apare astfel deplin justificată. Să spunem, așadar, fără ocol, că întâlnirea de ieri a fost un meci noul din multe puncte de vedere. A lipsit spectaculozitatea, orientarea către un joc deschis care să-i atragă pe specta-

tori. În schimb, „duelul” Penciu-Buda s-a prelungit minute în șir, balonul fiind trimis cind la unul cind la celălalt fundas. Una-două acțiuni ale liniilor de treisferturi și aceea inițiată pentru a se crea o situație favorabilă de a trimite ba-

lonul în tușă! 30 de jucători de valoare, cu mari posibilități, cu reale calități, demonstrate nu o dată spectatorilor, și-au irosit eforturile într-un joc anost, închis, care — sin-

— d. g. —

(Continuare în pag. 2-3)

Mateescu (Steaua) a câștigat balonul și deschide spre linia de treisferturi urmărit de coechipierii săi Preda și Ciobănel, dar și de Moraru, Buda și Irimescu

Foto: T. Chiorescu

In meciul de tineret de la Cluj, la fotbal

R. P. Română — Suedia 2-1 (1-0)

CLUJ 5 (prin telefon de la trimisul nostru). — Echipa noastră de tineret a început cu succes sezonul internațional învingând formația de tineret a Suediei cu un scor strins, 2-1 (1-0), care nu reflectă însă în deajuns superioritatea manifestată de fotbalistii români. Ei au jucat excelent în prima repriză și puteau termina primele 45 de minute cu un avantaj de 3-4 goluri. Dar, forma excepțională a portarului Larsson I, unul dintre cei mai buni portari pe care l-am văzut evoluând în ultima vreme pe stadioanele noastre, a făcut ca scorul primei părți a jocului să fie numai 1-0. În această repriză echipa noastră a dominat net, apărarea a fost totdeauna la post, mijlocașii, și în special Ștefănescu, au depus o activitate neobosită iar atacul, în care Creiniceanu a manifestat o vervă neobișnuită, a creat nenumărate ocazii de gol. Echipa noastră s-a miș-

cat foarte ușor, s-a prezentat bine sub aspectul omogenității și a oferit celor peste 20.000 de spectatori unele faze mult aplaudate.

În repriza secundă, a cărei desfășurare a fost net influențată de o ploaie violentă, pe alocuri cu grindină, care a început imediat după al doilea gol al echipei noastre și n-a încheiat decât la sfârșitul partidei, jocul și-a pierdut din spectaculozitate, dar s-a desfășurat totuși în nota de superioritate a formației românești. În ansamblu, selecționata noastră de tineret s-a comportat multumitor. Victoria echipei, pe deplin meritată, ne dă speranțe în comportări viitoare și mai bune. Dintre jucătorii români au ieșit în evidență Ștefănescu, Neșu,

RADU URZICEANU

(Continuare în pag. 2-3)

Învîgînd Elveția cu 5-0

REPREZENTATIVA DE TENIS A R. P. ROMÎNE S-A CALIFICAT ÎN TURUL AL II-LEA AL „CUPEI DAVIS”

Numai două zile de întrecere au fost suficiente pentru ca echipa R.P. Române să acumuleze, în fața formației Elveției, cele 3 puncte necesare calificării în turul doi al „Cupei Davis”. De simbată, cind Tiriac și Marmureanu au câștigat partida de dublu, urcînd scorul întâlnirii la 3-0, învingătorii erau cunoscuți. Ultimele două meciuri de simplu, au revenit și ele romînilor. ASTFEL, REPREZENTATIVA DE TENIS A R.P. ROMÎNE ELIMINĂ PE CEA A ELVEȚIEI CU SCORUL FINAL DE 5-0. Viitorii noștri adversari vor fi tenismanii sud-africani, care urmează să joace la București la sfârșitul acestei luni.

TIRIAC, MARMUREANU—BLONDEL,
AUBERSON 6-2, 7-5, 6-3

La scorul de 2-0, obținut după prima zi a întrecerii, succesul echipei noastre începea să se contureze. Dar meciul nu era jucat. Iată de ce, partida de dublu de simbată prezenta o deosebită importanță. Și pentru mulți randamentul perechii noastre depindea în bună măsură de următoarea întrebare: cum va juca Marmureanu? Pe teren, răspunsul a fost concludent. Tinărul coechipier al lui Tiriac s-a comportat mai mult decît satisfăcător, a fost sigur pe sine și

— deși a fost mereu „hărțuit” de adversari — el a câștigat numeroase puncte prețioase. Astfel, am avut sim-

C. COMARNISCHI
R. VOIA

(Continuare în pag. a 4-a)

E o „problemă”...

Mai, mai, să te convingă rețenul care a circulat o vreme pe pistele aproape goale ale stadioanelor. Spuneau unii profesori de educație fizică: „Degeaba. Nu vin copii la atletism. Nu le place și gata! Se duc la fotbal, la handbal...” Ieri, la Dinamo, dozminție totală și categorică. Să povestim:

Și-a propus clubul (de ce numai Dinamo?) să selecționeze cîteva elemente tinere pentru secția de atletism. S-a pus un afiș, simplu: „CONCURS PENTRU COPII”. Și s-au trezit organizatorii cu aproape... 1.000 de concurenți! Nu le place copiilor atletismul? La proba de 60 m plai stăteau la... coadă cîte 50-60 de copii pentru fiecare

Carnet de reporter

culoar. La 300 m plai fete și la 500 m plai băieții-serii după sorii. Nu vin copii la atletism? I-am văzut pe zgură cu un ceas înainte să înceapă concursul. Au venit ca la o sărbătoare. De unde or fi găsit atîtea crengi de liliac cu care au încălcat brațele părinților, spectatorii entuziaști, în tribune?

Discuție la sprint: „Tu, ai văzut! Fiecare cu culoarul lui. Și nu merge cu „futul”. Se dă startul cu pistolul. Nu, așa, din palme...”

Profesorii sînt omniprezenți. Nu mai spune nimeni: „Nu vin copii la atletism”. I-a convins propria lor muncă. Ca și pe antrenori. E bună izometria, dar nu facem nimic dacă nu ne ocupăm cum trebuie de copii.

Lucian Dobre a „scos” 8,5 sec la 60 m plai. Are 11 ani. Ne întrebăm — evident câștigat pentru atletism — „cînd se mai aleargă la Dinamo”. Sau, dacă știm, în altă parte... Îl interesează și pe Viorel Ionescu (8,9 sec). Vrea să-și ia revanșa. Parcă numai el?

Concursul continuă cu stadionul plin. Pe zgură roșie și la lungime, multe fetițe. Foarte bine. Le-or fi văzut și cei care, nu știm de ce, caută atlete prin... secțiile de baschet sau volei (așa, ca să nu mai înceapă cu... A, B, C-ul)?

Cît de ușor a fost să-ți împrietenești cu stadionul și cît de greu îi convingi acum că întrecerile s-au... terminat. Mă grăbesc să iau rezultatele. Imposibil. Zeci, sute de nume, cifre, performanțe. Spune cineva: E o problemă cu rezultatele. Pînă le-am definitivă... Are dreptate. Aproape că trebuie să fii mare statistician. Dar, ce bine e să ai asemenea probleme. Mă gîndesc să dau pentru astăzi un singur câștigător: ATLETISMUL. Rezultatele le publicăm mîine...

DAN GIRLEȘTEANU

Iolanda Balaș, din nou, 1,80 m

În cadrul unui concurs desfășurat simbatic pe stadionul Tineretului din Capitală, IOLANDA BALAS a obținut 1,80 m la săritura în înălțime, iar RODICA VORONEANU a trecut peste stacheta înălțată la 1,63 m.